

[Rasmussen Flemløse.]

nedlagte Hovedbestemmelser vil være anvendelige ved en samlet Revision af vore Beskatningsregler; ved en saadan Revision maatte Forslaget efter min Opfattelse høre hjemme, mere end paa et Tidspunkt, hvor det opnaaeelige i hvert Tilfælde er en midlertidig Foranstaltning. Jeg kan i det hele taget ikke frigøre mig for den Tanke, at Forslagets Fremkomst paa det givne Tidspunkt ogsaa er et Udtryk for, at saadan en Ting maatte Det konservative Folkeparti ogsaa have. Det er jo endnu, selv om det er i den ellefte Time, inden for Mulighedernes Grænse at naa frem til en Realitetsforhandling om saavel det foreliggende Lovforslag som vort førnævnte Forslag om kommunal Skattelettelse, men beklageligvis er der jo ikke stor Udsigt til et positivt Resultat efter den højtærede Indenrigsministers og Regeringspartiernes Stilling til Forslagene. Dette beklager jeg i og for sig, da det er min Overbevisning, at det meget snart vil vise sig bydende nødvendigt baade at gaa til en Lettelse af de faste Ejendommers Byrder og i enkeltvis forekommende Tilfælde komme nødstedte Kommuner til Hjælp.

Johs. Hansen: Der var i den Tale, den ærede Ordfører for Venstre nylig holdt, en Sætning, jeg ganske kunde tiltræde, og det var den, at saadan en Ting maatte de Konservative ogsaa have. Man har Fornemmelsen af, at Partiet Venstre selv har følt Trang til ogsaa at have en Ting som dette Forslag. Efter at Konverteringen er strandet, som de Herrer siger, skal man vise sin gode Vilje, sit gode Sindelag, ved at komme med saadanne Ting, som man saa kan rejse ud i Landet og agitere med over for den passende Del af Vælgerbefolkningen, og dér valgte Partiet Venstre forleden Dag en Ting, som de ogsaa har agiteret paa før, men som man ikke mærkede deres Kærlighed til, dengang de selv havde Regeringsmagten.

Jeg ventede, da vi forleden havde Venstres Forslag til Debat, at den Dag snart vilde komme, da ogsaa de Konservative stillede med deres „Ting“ paa dette Omraade, jeg ventede, at saadan en Ting maatte de ogsaa have, og det har de i Øjeblikket. Det kendetegner Det konservative Parti i

denne Sag, at de nu har forelagt et i det væsentlige ganske tilsvarende Forslag som det, de stillede med for 4 Aar siden, et Forslag, der dengang blev ret grundigt gennemdrøftet her i Tinget. Det forekommer mig, at de Konservative ikke stod med Palmerne i Hænderne, da vi var færdige med denne Drøftelse, for jeg havde det Indtryk, at der sagligt set ikke var levnet ret meget af Værdi i det Forslag, de dengang gik med til. Men Partiet har intet lært og intet glemt, det stiller med de gamle Skaar igen og prøver at vise dem frem som en smuk og god Genstand. Jeg skal ikke gentage Kritikken fra dengang, skal kun sige, at det, jeg udtalte ved den Lejlighed, fastholder jeg i enhver Henseende. Jeg mener, at det foreliggende Forslag er et daarligt udarbejdet og ganske uanvendeligt Forslag.

Der blev før rejst det Spørgsmaal, hvor Pengene skal komme fra. Jeg har forstaaet de Konservative saaledes, at de i Virkeligheden mener, at Pengene skal hentes hos de almindelige kommunale Skatteydere, og selv om den højtærede Indenrigsminister sikkert har Ret i, at rent formelt er Forslaget utilstrækkeligt, skrevet som det er i dette Øjeblik, vil jeg dog tro, at Realiteten er til Stede, nemlig de Konservatives Vilje til at lette Ejendommene for en Byrde paa mellem 30 og 40 Mill. Kr., en Lettelse, der fortrinsvis kommer den store Del af Landbruget til gode, og gøre det paa den Maade, at den Skattebyrde, der saa skal dækkes andre Steder, bliver dækket hos den almindelige Befolkning Landet over. Det vil sige, at man vælter Skattebyrden fra de større Skatteydere over paa de almindelige Skatteydere, i mange Tilfælde over paa Mennesker med meget ringe Skatteevne; man skaber et mindre Skattetryk især for det store Landbrug og skaber til Gengæld et stærkt forøget Skattetryk for en Mængde smaa Skatteydere, der i Forvejen har meget svært ved at betale den Skat, de skal udrede, og man gør det under det Slagord, at man lægger Skatten ud paa et bredere Grundlag. En Skattereform af den Art kan vi for vort Vedkommende aldeles ikke tiltræde.

Den konservative Ordfører udtalte, da han forelagde Forslaget, at nu, da Konverteringen er strandet, ønsker man ikke mindst af den Grund — eller ogsaa af den Grund — at fremsætte nærværende